

Frederikshavn—Gøteborg. Dertil giver Staten en Subvention af 25,000 Kr. Der klages over, at det Skib, der gaar i den Route, er et daarligt Skib, og den ærede Minister har lovet, at han vil forsøge at faa det forenede Dampskibsselskab, som modtager Subventionen, til at sætte et bedre Skib i Gang. — Under Nr. 233 har Ministeren foreslaaet, at assurere den ny Muddermaskine „Sandormen“, hvilket vilde koste 6,000 Kr. om Aaret. Dette Forslag har Udvalget ikke tiltraadt. Vi have ved tidligere Lejligheder oftere overvejet, om ikke Staten bør være sin egen Assurandør, og vi ere komne til den Opfattelse, at dette i Længden vil være fordelagtigst. Der synes næppe at være tilstrækkelig Grund til her at gøre en Undtagelse. Naar Udvalget nu foreslaar, at Maskinen ikke skal assures, haaber jeg, at Følgen deraf ikke skal blive, at den snarest mulig gaar hen og forliser. — Nr. 236 vedrører Prøveanstalter for Bygningsmateriale. Den har hidtil henhørt under Kultusministeriets Forsorg og har modtaget et Tilskud, medens dansk Ingeniørforening har ydet et Tilskud af lignende Størrelse. Det foreslaas nu, at Staten skal yde mere end hidtil, og at Anstalten skal gaa ind under Indenrigsministeriet. Der er vistnok en Del, der taler for at gaa ind herpaa, men Sagen har ikke fundet sin endelige Overvejelse i Finansudvalget, og Sagen henstaar derfor foreløbig uafgjort. Da det altsaa ikke er vor Mening at tilraade en Forkastelse, henstiller jeg til den ærede Minister, om han muligvis ved denne Lejlighed vil tage Forslaget tilbage.

Under Nr. 237 er der opført en Bevilling til Lettelse af Transport over Statsbanerne af Gods i Anledning af Verdensudstillingen i Paris. — Jeg har nu kun tilbage at omtale nogle Spørgsmaal paa § 27 vedrørende Telefonvæsenet. Vi have paa Statens Telefonledninger i de senere Aar ofret betydelige Summer. Paa Finansloven for 1898—99 bevilgedes 560,000 Kr., paa den nu løbende Finanslov er der bevilget omtrent 870,000 Kr. og for det kommende Finansaar forlanges der nu her yderligere 1,052,000 Kr. Udvalget savner først og fremmest et Overblik over den Plan for Telefonanlæg, som Staten i det hele følger, samt en Redegørelse for, hvorledes Forholdene mellem Statstelefonen og de private Selskaber tænkes ordnet. Desangaaende vil man i en Svarskrivelse finde følgende Oplysning: „Angaaende en Plan over fremtidige projekterede Telefonanlæg skal man

udtale, at Maalet for Statstelefonnettets Udvikling formenes at være det, at det bliver muligt til enhver Tid og med rimelige Ventetider at ekspedere Samtaler mellem alle Landets Egne saa godt og klart, som Forholdene tillade.“ Dette er vistnok en meget smuk Plan, men jeg tør ikke paastaa, at det er nogen meget klar Plan. Vi faa ikke derved nogen overvætted tydelig Forestilling om, hvilke Anlæg Staten tænker at ville paatage sig, eller hvorledes Forholdet derefter bliver over for de private Selskaber. Jeg skal derom bemærke, at paa Øerne er det indrettet saaledes, at Staten ikke paatager sig at besørge andet end Telefontrafikken mellem Landsdelene, altsaa mellem Øerne indbyrdes eller mellem Øerne og Jylland. Staten inddeler sig derimod ikke paa at besørge Telefontrafikken inden for de koncessionerede Selskabers egne Omraader. I Jylland stiller Staten sig derimod anderledes. Der er endnu ikke meddelt Koncession til det jydsk Selskab, men under de Forhandlinger, der ere førte, har Staten stillet Fordring om en helt anden Fordeling af Trafikken mellem Staten og de private Selskaber. Staten vil forbeholde sig ikke blot at konkurrere med disse ved Besørgelsen af Telefontrafikken i selve Jylland, men vil forbyde de private Selskaber at besørge Telefonering ud over det, som man kalder Nabobyen. Det siger sig selv, at denne Fordring om i Jylland at indføre en anden Ordning end den, der gælder paa Øerne, har vakt nogen Forundring og nogen Mistænning. Telefoneringen i Jylland vil derved utvivlsomt blive noget dyrere end hidtil; thi naar man ved Telefonering ud over Strækningen til den nærmeste Naboby nødvendigvis skal have Statstelefonen indskudt som Mellemed, kan det næppe undgaa, at Omkostningerne maa blive større, og at Publikum i Fremtiden vil komme til at betale mere for sin Telefonering end hidtil. Der har derfor ogsaa for Finansudvalget foreligget adskillige Klager fra jydsk Side om de Fordringer, som her stilles. Men i øvrigt have vi endnu ikke haft nogen indgaaende Forhandling med den ærede Minister om denne Sag. Jeg er derfor heller ikke i Stand til nu at udtale mig nærmere derom. Jeg har kun her villet gøre opmærksom paa, at det er meget tvivlsomt, hvorvidt den Ordning, som Administrationen synes at tilsigte i Jylland, er ønskelig. Vi have derfor nødvendigvis ogsaa maattet tage Forbehold over for de betydelige Udgifter, der kræves paa Finans-